

ECLI	ECLI:NL:RVS:2005:AT8409
Datum uitspraak	29 juni 2005
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 14 november 2003 heeft verweerder een aanvraag van appellant om een energiepremie afgewezen.

Volledige tekst

200406279/1.

Datum uitspraak: 29 juni 2005

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te [woonplaats],

en

de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 2003 heeft verweerder een aanvraag van appellant om een energiepremie afgewezen.

Bij besluit van 16 juni 2004, verzonden op diezelfde dag, heeft verweerder het hiertegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 21 juli 2004, bij de Raad van State ingekomen op 22 juli 2004, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 19 augustus 2004.

Bij brief van 21 september 2004 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 april 2005, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. E.V. van Hardeveld, werkzaam bij DAS rechtsbijstand, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. M. de Jonge, werkzaam bij het ministerie van verweerder, zijn verschenen.

Overwegingen

2.1. Op basis van artikel 15.13, eerste lid, van de Wet milieubeheer heeft verweerder vastgesteld de Tijdelijke regeling energiepremies 2003, gepubliceerd Stcrt. 2002, nr. 248 (hierna: de Regeling).

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder c, van de Regeling wordt onder aanvrager verstaan de eigenaar, huurder of verhuurder van een als woning gebruikte onroerende zaak waaraan energie wordt geleverd, die een aanvraag heeft ingediend.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder g, wordt onder energiepemie verstaan de in bijlage 1 genoemde premie, uit te keren vanwege de aanschaf van een daarin genoemd apparaat of een daarin genoemde voorziening.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder j, sub 1, wordt onder een voorziening verstaan een in het kalenderjaar 2003 aangeschafte, in of aan een woning aangebrachte en in werking zijnde nieuwe energiebesparende voorziening of maatregel als genoemd in bijlage 1.

Ingevolge artikel 8, eerste lid, wordt een aanvraag door middel van een bij de aanschaf van een apparaat of voorziening of bij een energiebedrijf verkregen aanvraagformulier ingediend bij het energiebedrijf dat energie levert aan de als woning gebruikte onroerende zaak van de aanvrager.

In artikel 1, aanhef en onder 25, sub a, van het door de energiebedrijven gehanteerde Uitvoeringsreglement Energiepremie 2003 (hierna: het Reglement) wordt verstaan onder woning: een voor bewoning bestemd gebouw.

2.2. Vaststaat dat de voorzieningen waarvoor appellant de energiepemie heeft aangevraagd, te weten de plaatsing van vloer-, gevel- en dakisolatie alsmede het aanbrengen van HR++-glas voorzieningen aan de door hem permanent bewoonde recreatiewoning [locatie] in het [recreatiepark] te [plaats] (postadres [locatie]) betreffen.

2.3. Appellant betoogt dat verweerder ten onrechte de omstandigheid dat de voorzieningen zijn getroffen aan een niet voor permanente bewoning bestemde recreatiewoning aan zijn weigering de gevraagde energiepemie te verlenen ten grondslag heeft gelegd. Hij voert aan dat op grond van vermeld artikel 1, aanhef en onder c, van de Regeling aangenomen moet worden dat elke als woning, legaal of illegaal, gebruikte onroerende zaak voor subsidiering in aanmerking komt. Daaraan kan, aldus appellant, de meer beperkte definitie van woning in het Reglement, als een voor bewoning bestemd gebouw, niet afdoen.

2.3.1. Dit betoog faalt. Naar het oordeel van de Afdeling moet 'een als woning gebruikte onroerende zaak' als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder c, van de Regeling worden geacht uitsluitend betrekking te hebben op legaal gebruik als woning van de desbetreffende onroerende zaak. De wetgever kan immers niet geacht worden het aanbrengen van voorzieningen te hebben willen stimuleren die illegaal worden benut. De Regeling strekt er, anders dan appellant veronderstelt, derhalve niet toe de verlening van energiepremies mogelijk te maken voor het treffen van voorzieningen aan illegaal bewoonde onroerende zaken. In zoverre beperkt de in vermeld artikel 1, aanhef en onder 25, sub a, van het Reglement voor 'woning' gebezigde definitie het toepassingsbereik van de Regeling dan ook niet.

2.3.2. De omstandigheid dat appellant, naar hij stelt, in aanmerking zou kunnen komen voor een persoonsgebonden gedoogbeschikking voor de permanente bewoning van de betrokken recreatiewoning, doet, wat daar overigens ook van zij, niet af aan de gehanteerde weigeringsgrond, reeds omdat ten tijde van het nemen van het bestreden besluit van verlening daarvan nog geen sprake was.

2.4. Het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel kan evenmin slagen. In de door appellant genoemde gevallen, waarin aan twee bewoners van andere recreatiewoningen op

het [bungalowpark] door het betrokken energiebedrijf wél energiepremie is toegekend, berustten die toekenningen op een verkeerde voorstelling van zaken aan de zijde van dat energiebedrijf. De aanvragers hadden daar, anders dan appellant, ten onrechte op hun premieaanvraag als adres waar de voorzieningen waren aangebracht het, als regulier woonadres bekende, postadres [locatie] vermeld en niet het adres van hun recreatiewoning.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond;

Aldus vastgesteld door mr. B.J. van Ettekovén, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. D. Haan, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Ettekovén w.g. Haan

Lid van de enkelvoudige kamer ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2005

27-209.